בס"ד

מיר האָבן דעם כּבֿוד אײַך צו פֿאַרבעטן צו דער פֿאָרשטעלונג

"דער קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד"

דאָנערשטיק, כּג' אָדר א' תּשפּ"ב

פֿלך־שול, יהודה־גאַס 31 ירושלים

זיבן אַ זייגער אין אָוונט

יב' ייִדיש־קלאַס

מיר וואַרטן אויף אײַך

דבֿורה | שרון | צירעלע | גאָלדע | פֿײַנע | פֿרומע | בלימעלע | עלקע | מירעלע | סערקע | פֿריידע | רייזעלע | רחלע קריינדל | שפּרינצע | שיינע | טשאַרנע| הינדע | מירקע

בתמיכת בית שלום־עליכם והרשות הלאומית לתרבות הייִדיש

בס"ד

אנו שמחות להזמינכם להפקה

"דער קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד"

יום חמישי, כּג' אדר א' תּשפּ"ב (24/02/2022)

בית הספר פלך, רחוב יהודה 31 ירושלים

בשעה שבע בערב

מגמת ייִדיש יב'

דבֿורה | שרון | עדי | רוני | רעות | רננה | ניצן | אראל | הילה | שקד | תרון | רעות | רחלי | יובל | מאיה | נעה | נגה | אילה | מיה

בתמיכת בית שלום־עליכם והרשות הלאומית לתרבות היידיש

אינהאַלט / תוכן עניינים

	ייִדיש	לשון־קודש
סצענע 1	בײַם רבינס טיש, דער רבי הייבט אָן צו דערציילן אַ משל:	טיש בבית של הרבי, הרבי מתחיל לספר משל:
ליד	דוואָרקעס שטוב פֿליט אַרויפֿצו אין אַ זאַווערוכע טאָג מיט דוואָרקע און דאָס הינטל טאָטאָ דערינען, זי פֿאַלט אַראָפּ אין קונצנלאַנד אויף דער בייזער מכשפֿה און ברענגט זי אום.	הבית של דבורקה עף בסופה ויחד עם דבורקה וטוטו, הוא נוחת בארץ עוץ, על המכשפה הרעה ומחסל אותה.
סצענע 2	פּרעזענטאַציע־ליד - ברוכים־הבאים	שיר פתיחה - ברוכים הבאים.
סצענע 3	דוואָרקע און טאָטאָ באַגעגענען זיך מיט די שרעטעלעך. זיי זאָגן איר אָן אַז זי איז אָנגעקומען אין קונצנלאַנד און זיי דאַנקען איר אויף דעם וואָס זי האָט געהרגעט די בייזע מכשפֿה. די שרעטעלעך פֿירן זיי אינעם וועג פֿון געלע שטיינער.	דבורקה וטוטו פוגשים את הגמדים. הם מבשרים לה שהיא הגיעה לארץ עוץ ומודים לה על שהרגה את המכשפה הרעה. הגמדים מוליכים אותם לשביל האבנים הצהובות.
סצענע 4	די בייזע מכשפֿות באַקלאָגן זיך אויף דעם טויט פֿון זייער שוועסטער, וואָס איז צעדריקט געוואָרן פֿונעם הויז מיט דוואָרקע און טאָטאָ. זיי מאָנען נקמה צו נעמען פֿאַר זייער שוועסטער.	המכשפות הרעות בוכות על מות אחותן, שנהרגה מנפילת הבית בו נמצאו דבורקה וטוטו. הן דורשות לנקום את מותה
סצענע 5	דוואָרקע און טאָטאָ טרעפֿן זיך מיט די פּערסאָנאַזשען וואָס וועלן מיטגיין מיט זיי אין וועג צום קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד. די סטראַשילדע וויל	דבורקה וטוטו פוגשים את הדמויות השונות שמצטרפות אליהם במסע לקוסם מארץ עוץ. הדחליל רוצה

	באַקומען שׂכל, דער בלעכמאַן אַ האַרץ, און דער לייב קוראַזש.	לקבל מוח, איש הפח רוצה לקבל לב והאריה רוצה לקבל אומץ.
סצענע 6	די חבֿריה קומט אין אַ פֿעלד פֿון מאָן, די מכשפֿות זען דאָס און צעזייען אויף אים פּראָשיק זאָלן זיי אַנטשלאפֿן ווערן.	החמישייה מתקרבת לשדה פרג, המכשפות רואות מפזרות עליו אבקה שתביא עליהם תרדמה.
סצענע 7	דוואָרקע, טאָטאָ און דער לייב קומען אַרײַן אינעם מאָן־פֿעלד און ווערן אײַנשלאָפֿן. דער בלעכמאַן און די סטראַשילדע קומען אַרײַן נאָך זיי, געפֿינען זיי ליגן דאָרטן.	דבורקה טוטו והאריה נכנסים לשדה הפרג ונרדמים, איש הפח והדחליל נכנסים אחריהם ומוצאים אותם משם.
סצענע 8	צוריק צום רבינס טיש, דער רבי שטעלט אָפּ דעם סיפּור־המעשׂה און מע דאַוונט מנחה.	חוזרים אל הטיש, הרבי מפסיק לספר את הסיפור ומתפללים מנחה.
סצענע 9 א	די חבֿריה קומט אַרײַן אין גרינלאַנד און דער סטרוזש שטייט אין אַרײַנגאַנג פֿון דער שטאָט. ער קאָנטראָלירט זיי און לאָזט זיי אַרײַן, נאָר אין דעם פֿאַל זיי זאָלן אָנטאָן גרינע ברילן.	החמישייה מגיעה אל עיר הברקת, השומר עומד בכניסה לעיר. בודק אותם ומרשה להם להיכנס בתנאי שירכיבו משקפיים ירוקות.
סצענע 9 ב	די חבֿריה טרעפֿט זיך מיט דער באַלעבאָסטע און זיי בעטן זי זאָל זיי אַרײַנלאָזן צום קונצן־מאַכער.	החמישייה פוגשת את סוכנת הבית ומבקשת ממנה להגיע אל הקוסם, היא מביאה אותם לחדר הקוסם.
סצענע 9 ג	יעדער איינער קומט צו אין קונצן־מאַכערס קאַמער בעטן אים אַ בקשה, ער וועט זיי אַלע גיב קשות מיט דער באַדינג זיי זאָלן פֿאַרברענען די בייזע מכשפֿה, די חבֿריה מאַכן זײַן וויל.	כל אחד נכנס אל הקוסם עם בקשתו, לכולם הוא עונה תשובה אחת: הוא ימלא את בקשתם בתנאי שיחסלו את המכשפה הרעה, והחמישייה מבצעת את המשימה.

סצענע 10	בײַם רבינס טיש. יעדער איינער פֿאַרשטייט ווי ער שטייט אויף דער וועלט.	בטיש של הרבי כל אחד מבין את מקומו בעולם.

פערסאָנאַזשן	דמויות	נאָמען	שם
דוואָרקע	דבורקה	סערקע	שקד
טאָטאָ - הינטל	טוטו	מירעלע	הילה
סטראַשידלע	דחליל	טשאַרנע	נגה
לייב	אריה	מירקע	מיה
בלעכמאַן	איש הפח	פֿײַנע	רעות
מכשפֿה 1	מכשפה 1	פֿריידע	תרון
מכשפֿה 2	מכשפה 2	עלקע	אראל
מכשפֿה 3	מכשפה3	שיינע	נועה
שׂרה בת־טובים	שרה בת טובים	שפּרינצע	מאיה
פֿייגע	פייגה	עלקע	אראל
רבי	רבי	פֿרומע	רננה
גבֿיר	גביר	גאָלדע	רוני
קונצן־מאַכער	קוסם	צירעלע	עדי
שרעטעלע1	גמד1	רייזעלע	רעות אזולאי
שרעטעלע 2	גמד 2	רחלע	רחלי
שרעטעלע 3	גמד 3	הינדע	איילה
שרעטעלע4	גמד 4	בלימעלע	ניצן
שרעטעלע 5	גמד 5	עלקע	אראל
חסיד שרגא	חסיד	הינדע	אילה
חסיד זושיע	חסיד	רחלע	רחל
חסיד שניאור־זלמן	חסיד	עלקע	עלקע

ליטוואַק אליה	ליטאי	בלימעלע	ניצן
ראָב 1	עורב	רחלע	רחל
ראָב 2	עורב	בלימעלע	ניצן
ראָב 3	עורב	גאָלדע	רוני
באַלעבאָסטע	בעלת הבית	רייזעלע	רעות

מוזיק	ניר ווידער
רעזשיסער	שרון ווייַסבערט
לידער	שפּרינצע
טענץ	
דעקאָר	
קאָסטיומען	
טעקסט	הינדע

דער קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד

ערשטע סצענע: סצנה 1

דעם רבינס טיש / הטיש של הרבי

פּערסאָנאַזשן: רבי, גבֿיר, חסידים / דמויות: רבי, גביר, חסידים

אָרט: בײַם רבינס טיש / מקום: בטיש של הרבי

ייִדיש	לשון־קודש
ליד: גוט־שבת	שיר: גוט שבת
גוט־שבת, גוט־שבת! אוי ווי!	שבת שלום, שבת שלום! אוי ווי!
זאָגט זשע ייִדעלעך, גוט־שבת -	אמרו יהודים, שבת שלום -
שרײַט זשע ייִדעלעך, גוט־שבת -	תצעקו יהודים, שבת שלום -
הייליקער שבת, ליכטיקער שבת	שבת קודש, שבת מאירה
שרײַט זשע אַלע, גוט־שבת!	תצעקו יהודים, שבת שלום!
שרגא: זושיע! וואָס איז מיט דיר געשען?	שרגא: זושא! מה קרה לך?
זושיע: די כוליגאַנעס פֿונעם פּריץ האָבן פֿון מיר חוזק געמאַכט!	זושא: הבריונים של הפריץ הרביצו לי, עשו ממני צחוק!
אַריה־לייב: אַ מורא! אַ שרעק! גאָט זאָל אָפּהיטן! שמע־ישׂראל.	אריה-לייב: פחד! בהלה! השם ישמור! שמע ישראל!
אליה: שלימזל! גמרא און פּוסקים וועלן דיר עפֿענען דעם קאָפּ.	אליה: שלימזל! גמרא ופוסקים יעזרו לך לפתוח את הראש.
שניאור־זלמן: דו דאַרפֿסט חיזוק אין עבֿודת־המידות, גיי פּראַווען גלות אַזוי ווי איך.	שניאור זלמן: אתה צריך חיזוק בעבודת השם. לך לערוך גלות כמוני.
זושיע: גמרא איז קאַלט, פּוסקים זענען טרוקן.	זושא: גמרא היא קרה, פוסקים הם יבשים.
שרגא: דו, צלם קאָפּ! עפּעס צו אַרײַננעמען אין מויל איז דאָ?	שרגא: אתה, ראש צלב! משהו להכניס לפה ישנו?
ש.ז: זולל־וסובאניק!	ש.ז: זולל וסובא!
אַריה־לייב: אוי אוי אוי, מײַן ייִדענע, וואָס וועט זײַן?	אריה-לייב: אוי אוי אוי, אשתי, מה יהיה?
ש.ז: אַ ייִדענע, ווּ איז דײַן עבֿודת־השם?	ש.ז: אשה, היכן עבודת השם שלך?
שרגא: ווער שטעלט משקה?	שרגא: מי מעמיד משקה?
	חסידים: מהיכן בא יהודי?

חסידים: פֿון וואַנען קומט אַ ייִד?

גבּיר: איך? אַ ייִד? פֿון וואַרשע.

די גרויסע שטאָט.

אַריה־לייב: פֿון וואַרשע? די גרויסע שטאָט?

שניאור־זלמן: געלויבט דער אייבערשטער!

גבּיר: אַ גרויסע שׂמחה צו זײַן בײַם רבינס טיש.

אַלע: דער רבי איז דאָ.

<u>ליד - דער רבי איז דאָ</u>

דער רבי איז דאָ

דער רבי איז שוין דאָ.

דער רבי איז שוין דאָ ...

רבי: די שׂמחה איז אין זכות פֿון די חסידים.

זושיע: דער רבי צעטיילט שיריים.

שרגא: גיב אַהער שיריים.

ש.ז: וואָס ברענט?

אַריה־לייב: שאַ, שטיל! דער רבי מאַכט לחיים!

רבי: לחיים! לחיים! לחיים!

רבי: וואָס קוקסטו זיך אַזוי אַרום?

גבּיר: איך פֿרעג זיך ווּ זענען דעם רבינס מעבל? דער רבי איז דאָך אַ גרויסער רבי!

רבי: און ווּ זענען דײַנע מעבל?

גבּיר: אַהההה... מײַנע מעבל?

רבי: יאָ, דײַנע מעבל, ווּ זענען די טישן, סאָפֿעס, אַלמערס, לוסטערס, מיט לאָמפּן, טאַפּעטן?

גבּיר: איך בין נישט אין דער היים.

וואָס מיינט דער רבי?

רבי: אַזוי? קום אַהער, הער אַ מעשׂה וואָס הייסט האָבן מעבל.

אַ מאָל איז געווען ...

אין אַ ווײַט לאַנד האָט אַ מיידל מיטן נאָמען

גביר: אני? יהודי? מוורשא.

העיר הגדולה.

אריה-לייב: מוורשה? העיר הגדולה?

שניאור־זלמן: מהולל השם!

גביר: שמחה גדולה להיות בטיש של הרבי.

כולם: הרבי כאן.

<u>שיר - הרבי פה</u>

הרבי פה

הרבי כבר פה.

הרבי כבר פה ...

רבי: השמחה גדולה בזכות החסידים.

זושא: הרבי מחלק שיריים.

שרגא: תעביר את שיריים.

ש.ז: מה בוער לך?

אריה-לייב: ששש, שקט! הרבי עושה לחיים!

רבי: לחיים! לחיים! לחיים!

רבי: מה אתה מסתכל כך מסביב?

הגביר: אני שואל את עצמי היכן הרהיטים של הרבי? הרי אתה רבי גדול!

רבי: היכן הרהיטים שלך ?

הגביר: אההה...הרהיטים שלי?

רבי: כן, רהיטים. היכן השולחנות, הספות, הארונות, הנברשות עם הנורות, הטפטים?

גביר: אני לא בבית שלי.

למה הרבי מתכוון?

רבי: כך? בוא, תשמע סיפור מה המשמעות של הרהיטים.

היה היתה פעם ...

בארץ רחוקה ילדה בשם דבורקה, שגרה בבית עני

דוואָרקע, וואָס ווינט אין אַן אָרעם שטיבל אין ירוחם, אין אַ זאַווערוכע־טאָג, איז זי מיט איר שטוב געפֿלויגן אין דער לופֿטן און אָנגעקומען מיט איר הינטל טאָטאָ אין אַ פֿרעמד און אויסטערליש לאַנד...	בירוחם, ביום סגריר, היא עפה עם הבית שלה באוויר והגיעה עם הכלב שלה טוטו לארץ זרה ומוזרה...

צווייטע סצענע: סצנה 2

פּרעזענטאַציע־ליד / שיר פתיחה

פּערסאָנאַזשן: אַלע - דמויות: כולן

ייִדיש	לשון־קודש
פּרעזענטאַציע־ליד הערט אַ מעשׂה מיט אַ מוסר־השׂכּל אַ גרויסן פּאַרמעסט אויפֿן שווערן לאַנגן וועג. דוואָרקע און די פֿרײַנד זענען דאָ, אַ סך צרות און נסיונות זיי גייען אַריבער. ברוכים־הבאָים, צו אונדזער הפֿוקה - אַ שיינעם דאַנק די טײַערע אורחים. דאָס זענען אונדזערע טײַערע העלדן: דוואָרקע, טאָטאָ, בלעכמאַן, סטראַשידלע און לייב. קונצן־מאַכער, רבי און די חסידים - די בעסטע שענסטע הפֿוקה אין דער גאַנצער וועלט. ברוכים־הבאָים, צו אונדזער הפֿוקה - אַ שיינעם דאַנק די טײַערע אורחים.	שיר פתיחה שמעו סיפור עם מוסר־השכל אתגר גדול בדרך הקשה והארוכה. דבורקה והחברים נמצאים פה, הם יעברו הרבה צרות וניסיונות. ברוכים הבאים להפוקה שלנו - תודה רבה לכל האורחים. אלו הדמויות היקרות: דבורקה, טוטו, איש הפח, הדחליל והאריה. הקוסם, הרבי והחסידים - ההפוקה הכי טובה ויפה בכל העולם. ברוכים הבאים להפוקה שלנו - תודה רבה לכם אורחים יקרים.

סערה גדולה פוקדת את ירוחם, דבורקה וטוטו עפים יחד עם הבית ומגיעים לארץ לא נודעת. הבית נופל על המכשפה הרעה ומחסלת אותה. במהלך ההרפתקה הם יפגשו חברים שאיתם יצאו למסע אל הדרך חזרה הביתה.

אין אַ זאַווערוכע טאָג, אין ירוחם, פֿליט אַרויף די שטוב מיט דוואָרקען און דעם הינטעלע טאָטאָ און פֿאַלט אַראָפּ ערגעץ ווו הינטער די הרי־חושך. בײַם אַראָפּפֿאַל, האָט די שטוב באַזײַטיקט די שלעכטע מכשפֿה. אין וועג האָבן זיי זיך באַגעגענט מיט גוטע פֿרײַנד, און צוזאַמען געזוכט דעם וועג צוריק אַהיים.

דריטע סצענע: סצנה 3

נאָכן שטורעם אין וועג אַרײַן / אחרי הסערה בדרך

אָרט: בדרך / מקום בדרך

פּערסאָנאַזשן: דוואָרקע, דאָס הינטל, די שרעטעלעך, שׂרה בת־טובֿים, פֿייגע

דמויות: דבורקה, טוטו, שרעטעלעך, שרה בת טובים, פייגה

אָרט: אין וועג / מקום: בדרך

לשון־קודש	ייִדיש
דבורקה: ארץ עוץ?	דוואָרקע: קונצנלאַנד?
טוטו: ארץ עוץ?	טאָטאָ: קונצנלאַנד?
שיר: יוצאים לדרך	ליד: אין וועג אַרײַן
עקבי אחר,	אין וועג אַרײַן,
שביל האבנים הצהובות.	פֿון געלע שטיינער זײַן.
עקבי אחר,	אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,
שביל האבנים הצהובות.	פֿון געלע שטיינער זײַן.
עקבי אחר השביל,	אין שטעג אַרײַן, אין שטעג אַרײַן,
עקבי אחר הקשת בענן,	דעם רעגן־בויגן דאָ נאָכגיין,
עקבי, עקבי, עקבי, עקבי.	נאָכגיין, נאָכגיין, נאָכגיין, נאָכגיין.
הלכנו לראות את הקוסם.	געגאַנגען זען דעם קונצן־מאַכער.
עקבי אחר השביל,	אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,
שביל האבנים הצהובות.	פֿון געלע שטיינער זײַן.
גמדים: יישר כוחך!	שרעטעלעך: ייִשר־כּוחך!
את מצילה את ארץ עוץ, הממלכה שלנו!!	דו ראַטעוועסט קונצנלאַנד, אונדזער מלוכה!!
טוטו: ארץ עוץ! יש פה עצם ללקק?	טאָטאָ: קונצנביין! אַ ביין צו לעקן איז דאָ?
דבורקה: מה זה ארץ עוץ? אנגליה?	דוואָרקע: וואָס איז קונצנלאַנד? ענגלאַנד?
הצלתי מה?	געראַטעוועט וואָס?
גמד 1: ריסקת אותה.	שרעטעלע 1: זי אַוועקגעלייגט.
גמד 2: התפטרנו ממנה.	שרעטעלע 2: זי געפּטרט.
כולם: הרגת אותה.	אַלע: זי אומגעבראַכט.
דבורקה:חיסלתי?? את מה?	דוואָרקע: אַוועקגעלייגט? וואָס?

שרעטעלע 3: נישט וואָס, נאָר וועמען!
די שלעכטע מכשפֿה.
טאָטאָ: מכשפֿה? דאָס זענען אירע פֿיס!
דוואָרקע: איך? געפּטרט? ניין!
שרעטעלע 1: טאַקע אַזוי! נישט סתּם אַ מכשפֿה,
אונדז פֿאַרשקלאַפֿט און יאָרן לאַנג!
טאָטאָ: איך האָב ליב שיך.
שרעטעלע 4: אָט זענען אירע שיך.
זיי זענען פֿאַרכּישופֿט.
פֿייגע: אָנגעקומען אַ פֿרישע שליחות!
שׂרה בת־טובֿים: מיר זענען דאָ צו העלפֿן. כּמעט
פֿאַרבלאָנדזשעט. אַזאַ לאַנגן און קרומען וועג.
פֿייגע, זאָג מיר, ווּ זענען מיר?
פֿייגע: אין קונצנלאַנד. זיי זענען דאָ
פֿאַרבלאָנדזשעט.
שׂרה בת־טובֿים: מיר זענען דאָ צו העלפֿן די
פֿאַרבלאָנדזשעטע.
שרעטעלע 5: כּדאי צו קענען תּורת־הכּישוף ווײַל
זי האָט אַ שוועסטער: די מערבֿ־מכשפֿה,
אויך אַ כּלבֿתּא!!
שׂרה בת־טובֿים: תּורת־הכּשוף? דאָס איז מײַן
קונץ. צו דעם בין איך באַשערט.
שרעטעלע 1: ווער ביסטו? פֿון וואַנען קומסטו?
שרעטעלע 2: דו ביסט אַזוי שיין און איידל!
שרעטעלע 3: נישט פֿון דאַנען.
שרעטעלע 4: נישט פֿון אַנ"ש. אַ מאָדנער פֿויגל.
שׂרה בת־טובֿים: איך קום מיט אַ שליחות איבער
דעם רעגן־בויגן. איך קום אײַך העלפֿן.
דאָס איז מײַן ווּנדערפֿאָן.
שיקט אַ הודעה אין "וואָס מאַכסטו".
פֿייגע: נישט שבת און יום־טובֿ.
שׂרה בת־טובֿים: אָדער בליצפּאָסט.
פֿייגע: אָבער נישט שבת און יום־טובֿ.

גמד 3: לא את מה, אלא את מי!
את המכשפה הרעה.
טוטו: מכשפה? אה, הנה הרגליים שלה!
דבורקה: הרגתי ? לא!
גמד 1: באמת כך! לא סתם המכשפה,
המכשפה שיעבדה והתעללה בנו במשך שנים
אֲרוכות!
טוטו: אני אוהב נעליים.
גמד 4: הנה, הנעליים שלה.
יש בהן קסם.
פייגה: התקבלה שליחות חדשה!
שרה בת טובים: אנחנו פה כדי לעזור. כמעט
אבדנו. כזאת דרך ארוכה ומפותלת. פֿייגה,
תגידי לי, היכן אנחנו?
פֿייגה: אנחנו בקונצנלאַנד. יש כאן אנשים
שנאבדו וצריכים אותנו.
שרה בת טובים: אנחנו פה כדי לעזור
לאבודים.
גמד 5: כדאי לך להכיר סודות הקסם, כי
למכשפה יש אחות: המכשפה מהמערב,
גם כלבתא!!
שרה בת טובים: סודות הקסם? זה התחום
שלי. לזה נועדתי.
גמד 1: מי את? מהיכן הגעת אלינו?
גמד 2: את נראית כל כך יפה ועדינה!
גמד 3: כאילו את לא מכאן.
גמד 4: לא שייכת, עוף מוזר.
שרה בת טובים: אני מגיעה עם שליחות מעבר
לקשת. אני באה לעזור לכם.
זה מספר הנייד שלי.
תשלחו לי הודעה בווצאפ.
פייגי: לא בשבת ויום טוב.
שרה בת טובים: או מייל.

שׂרה בת־טובֿים: כ'בין אויך אין פּנים־בוך.	פייגי: אבל לא בשבת וחגים.
פֿייגע: טעלעגראַם.	שׂרה בת־טובים: אני גם בפייס
שרעטעלע 1: דו, פֿאַרשרײַב.	פייגי: טלגרם.
שרעטעלע 2: נאָך אַ מאָל איך הער נישט.	גמד 1ל2 : תרשום
שרעטעלע 3: אַזאַ זיסינקע!	גמד 2: עוד פעם לא שמעתי.
שרעטעלע 4: פֿון הימל געשיקט.	גמד 3 : וואו, כזאת מתוקה.
שרעטעלע 5: ווי קומט די קאַץ איבערן וואַסער?	גמד 4: נשלחה מהשמיים.
שׂרה בת־טובֿים: פֿאַרגעסט נישט: נאָר אמונה.	גמד 5: איך באה החתולה מעבר למים?
פֿייגע: זאָרגט נישט! ווי תּמיד, וועלן מיר מצליח	שרה בת טובים: אל תשכחו. רק אמונה.
זײַן.	פייגי: אַל דאגה! כמו תמיד, נצליח.
שׂרה בת־טובֿים: געגאַנגען!	שרה בת טובים: בואי נלך!
פֿייגע: אַ רגע, האָסט פֿאַרגעסן זיי צו אָנוואָרענען.	משרתת: רגע שכחת להזהיר אותם.
שׂרה בת־טובֿים: אָנוואָרענען?	שרה בת טובים: להזהיר?
פֿייגע: יאָ, אָנוואָרענען וועגן די מכשפֿות.	פייגה: כן, להזהיר מפני המכשפות.
שׂרה בת־טובֿים: אַ, ריכטיק. דוואָרקע - דו מוזט	שרה בת טובים: נכון. דבורקה- את צריכה
וויסן, מײַנע שוועסטער זענען מכשפֿות, נישט	לדעת. אחיות שלי המכשפות, לא תמיד
תּמיד פֿײַנע. זיי וועלן דיך נאָכלויפֿן.	נחמדות. הן ירדפו אותך.
דוואָרקע: אוי וויי איז מיר! מכשפֿות!	דבורקה: אוי ווי איז מיר! מכשפות!
איך וויל נאָר צוריק אַהיים.	אני רק רוצה לחזור הביתה.
שרעטעלע 3: נאָך אַ מזל וואָס די צדיקת איז דאָ!	גמד 3: מזל שיש לנו שרה בת טובים.
שרעטעלע 4: ווּ איז דײַן היים?	גמד 4: היכן הבית שלך?
דוואָרקע: אין ירוחם.	דבורקה: בירוחם.
שרעטעלע 5: נישטאָ אַזאַ פּלאַץ אין קונצנלאַנד.	גמד 5: אין מקום כזה בארץ עוץ.
דוואָרקע: ווי וועל איך צוריקקומען אַהיים?	דבורקה: אז איך אחזור הביתה?
כ'מוז צוריקגיין!	אני חייבת לחזור!
טאָטאָ: איך בין מיט דיר!	טוטו: אני איתך!
שרעטעלע 1: עס איז פֿאַראַן איין מענטש וואָס	גמד1 : יש רק אדם אחד בארץ עוץ
קען דיר העלפֿן.	שיכול לעזור לך.
שרעטעלע 2: ער איז אַ שטאַרקער קונצן־מאַכער,	גמד 2: הוא קוסם חזק
וואָס קומט אין קונצנלאַנד פֿון הימל, ווי דו.	שמגיע לארץ עוץ מהשמיים, כמוך.
אַלע: דער קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד!	גמדים: הקוסם מארץ עוץ!
דוואָרקע: קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד?	דבורקה: הקוסם מארץ עוץ?
טאָטאָ: קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד?	טוטו: הקוסם מארץ עוץ?

דוואָרקע: ווער איז ער? וווּ איז ער?

שרעטעלע 3: דער הערשער פֿון קונצנלאַנד,

ער זיצט אין גרינלאַנד.

דוואָרקע: ווי קומט מען צו אים אָן?

שרעטעלע 4: נאָר גיין אויפֿן שטעג

פֿון די געלע שטיינער.

שׂרה בת־טובֿים: טו אָן די שיך!

פֿייגע: ממש שיינע שיך.

דוואָרקע: שיך פֿון אַ טויטע? כ'וויל נישט!!

שׂרה בת־טובֿים: מיט כּשוף זע איך, אַז זיי וועלן

דיר צונוצקומען צו אָנקומען וווּ דו דאַרפֿסט.

שרעטעלע 2: אַוועקגעלייגט די מכשיפֿה

און אירע פֿאַרכּישופֿטע שיך געהערן צו דיר.

שרעטעלע 5: טאַקע אַזוי וועט מען דיך דערקענען

אין קונצנלאַנד און וויסן אַז דו ביסט דער גואל!

שרעטעלע 3: קיינער וועט דיך נישט טשעפּען אין

וועג.

טאָטאָ: יאָ ָנישט טשעפּען,נישט טשעפּען.

אַלע: נאָר גיין אויפֿן שטעג פֿון די געלע שטיינער!

ליד - אין וועג אַרײַן

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,

פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,

פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין שטעג אַרײַן, אין שטעג אַרײַן,

דעם רעגן־בויגן דאָ נאָכגיין,

נאָכגיין, נאָכגיין, נאָכגיין. נאָכגיין.

געגאַנגען זען דעם קונצן־מאַכער.

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,

פֿון געלע שטיינער זײַן.

דבורקה: מי הוא? היכן הוא נמצא?

גמד 3: השליט של ארץ עוץ,

הוא יושב בעיר הברקת.

דבורקה: איך מגיעים אליו?

גמד 4: רק ללכת בשביל

האבנים הצהובות.

שרה בת טובים: תנעלי את הנעליים!

פייגי: ממש נעליים יפות!.

דבורקה: נעליים של מתה? בחיים לא!!

שרה בת טובים: אני רואה בכישוף שהן יעזרו

לך להגיע לאן שתצטרכי.

גמד 2: הרגת את המכשפה

והנעליים הקסומות שלה שייכות לך.

גמד 5: ככה יכירו אותך

בארץ עוץ וידעו שאת המושיעה!

גמד 3: אף אחד לא יפגע בך בדרך.

טוטו: כן, לא לפגוע, לא להיפגע.

כולם: רק ללכת בשביל של האבנים הצהובות.

שיר - יוצאים לדרך

עקבי אחר,

שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר,

שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר השביל,

עקבי אחר הקשת בענן,

עקבי, עקבי, עקבי, עקבי

הלכנו לראות את הקוסם.

עקבי אחר השביל,

שביל האבנים הצהובות.

פֿערטע סצענע / סצנה 4

די מכשפות / המכשפות

די פּערסאָנאַזשן: די מכשפֿות / דמויות: המכשפות

אָרט: אין קונצנלאַנד / מקום: ארץ עוץ

ייִדיש	לשון־קודש
מכשפֿה 2: אַלץ צוליב דיר! מכשפֿה 1: צוליב מיר? צוליב דיר! מכשפֿה 3: צוליב דיר! צוליב דיר! צוליב אײַך! מכשפֿה 1: אַ בליץ דיר אין קאָפּ אַרײַן, אַ בראָך דיר אין די פֿיס. מכשפֿה 2: זאָל צוריקקומען צו דיר! מכשפֿה 3: אַ געזונטע כאָלערע דיר אין בויך! מכשפה 2: דײַן נעבעכדיק שוועסטערל! מכשפֿה 1: מײַן טײַער שוועסטערל! אַזאַ פֿײַנע! געגעסן שפּינוועבס מיט דעליקאַטעז, ווי אַ פּרינצעסן. מכשפֿה 2: מיט סושי שטעקעלעך! מכשפֿה 3: אַזאַ שיינע, אַ פּנים ווי אַ טעלער.... מכשפֿה 1: מער ווי איך? מכשפֿה 3: ניין! יאָ! ניין! נישט צו באַשרײַבן. מכשפֿה 2: אַזוינס און אַזעלכעס. אויך דו ביסט אַזוינס און אַזעלכעס. מכשפֿה 1: שוועסטערל מײַנס! קיין טראָפּן רחמנות נישט געהאַט. מכשפֿה 3: פּשוט נישט פֿון דער וועלט. מכשפֿה 2: אַפֿילו נאָך מער, וווּנדערבאַר, זיכער נישט מער ווי דו. וווּנדערבאַר - אַזוי - אַזוי. מכשפֿה 1: נישט אַבי וואָס! אוי ווײ, מײַן פֿײַנע שוועסטער, מע דאַרף נקמה נעמען. די פּאַסקודנע שלעכטע קליינע מיידל. מכשפֿות 2 ו 3: טאַקע אזוי!	מכשפֿה 2: זה הכל בגללך! מכשפה 1: בגללי? זה בגללך! מכשפה 3: זה בגללך, וזה בגללך! בגלל שתיכן! מכשפֿה 1: שברק יפול על ראשך, שבר ברגליך. מכשפֿה2: הכל חוזר עליך! מכשפֿה 3: חולרה בריאה בבטנך! מכשפה 2: איזו מסכנה אחותי! מכשפה 1: אחותי היקרה! כל כך עדינה. היתה אוכלת עכבישים בעדינות, כנסיכה.... מכשפה 2: עם מקלות סושי! מכשפה 3: כל כך יפה, פנים כמו צלחת... מכשפה 1: יותר ממני? מכשפה 3: לא! כלומר כן! אין מה לתאר. מכשפה 2: היא הייתה מיוחדת במינה. גם את מיוחדת במינך. מכשפה 1: אחותי המדהימה! טיפת רחמנות לא הייתה לה. מכשפה 3: פשוט לא מהעולם. מכשפה 2: יותר מזה אפילו, מושלמת! לא יותר מושלמת ממך. נפלאה - ככה ככה. מכשפה 1: לא דבר של מה בכך! אוי ווי, אחותי היקרה! צריך לנקום בילדה המגעילה שהרגה אותה! מכשפות 2 ו3: באמת כך!

<u>ליד: קליינע מכשפֿה</u>	<u>שיר: מכשפה קטנה ומעצבנת</u>
דו פּאַסקודנע שלעכטע קליינע מיידל	ילדה מגעילה, רעה קטנה
ווערסט בײַ אונדז אויס אַ גוטע איידל!	איבדה את תמימותה!
אַלע אַסמכתּאות האָבן מיר געבראַכט	כל הראיות מוכיחות
צוליב איר איז די שוועסטער אומגעבראַכט.	בגללה אחותנו נרצחה.
ווען זי וואָלט געווען ווי אַ טויטע,	לו הייתה מכוערת כמו המוות,
וואָלט עס נישט דערגאַנגען,	לא היתה מגיע אלינו,
אונדזער(ע) יאָרן	את השנים שלנו
דאָס איז די מאָס.	זאת המידה.
דערצו אַ קאַץ אין איר קאָפּ.	יש לך חתול בראש.
די מכשפֿה - די מכשפֿה.	המכשפה - המכשפֿה.
פֿון טיפֿן האַרצן וואַרטן מיר אַזוי	לא אבדה לנו תקווה בלב
און אַ סוף אויף דײַן קאָפּ.	אנחנו מזהירים אותך סוף לראשך קרב.
שטופּט זיך (אַרײַן) ווי זיך לאָזט -	נדחפת לכל מקום -
שוין הײַנט אויף דײַנעם קאָפּ	סופך יבוא כבר היום.
דו ביסט פֿאַר אונדז אַ קללה,	את בשבילנו קללה,
נישטאָ קיין הצלה	לכן אין לך מידינו הצלה
אַלדי קללות אויף דײַן קאָפּ	כל הקללות על ראשך
מע שפּײַט אויף דיר נאָך.	אחריך יורקים.
זיך פֿאַרדינט	הרווחת זאת
זיך פֿאַרדינט.	הרווחת.
דו פּאַסקודנע שלעכטע קליינע מיידל.	ילדה מגעילה, רעה קטנה.
מכשפֿה 1: לאָמיר נקמה נעמען איר כּבֿוד!	מכשפה 1: הבה ננקום את נקמתה!
מכשפֿה 2: נקמה, נקמה!	מכשפה 3: נקמה, נקמה!
מכשפֿה 1: דאָס מיידל וועט נאָך באַדויערן!	מכשפה 1: הילדה הזאת עוד תתחרט!.
מכשפֿה 2: ריכטיק, שיינע מכשפֿופֿע, מיט אונדז טאָר מען נישט טשעפּען.	מכשפה 2: את כל כך צודקת, מכשפופה יפה!
מכשפֿה 3: פֿאַראיין פֿון מכשפֿות.	אסור להתעסק איתנו.
מכשפֿה 1: זי וועט זיך נאָך בעטן אַ הויז זאָל	מכשפה 3: אגודת המכשפות.

אויף איר אַרויפֿפֿאַלן. מכשפֿה 2: נישט פֿאַרשטיין וואָס געשען מכשיפֿה 3: מע וועט נאָך פֿון אונדז רעדן אין אלע וועבזײַטלעך. מכשפֿה 2: אויך אין ישׂראל בידור?? מכשפֿה 3: אפֿילו בײַ ערן סוויסה. מכשפֿה 1: אפֿשר אויך בײַ פנאי פלוס אלע: נ-ק-מ-ה נ-ק-מ-ה נ-ק-מ-ה!!! פֿייגע: אוי וויי איז מיר! דוואָרקע! שׂרה בת־טובֿים: לאָמיר זיך שטאַרקן אין עבֿודת־השם. פֿייגע: לאָמיר זאָגן תּהילים ק'. שׂרה בת־טובֿים: מיר וועלן זיך געבן אַן עצה.	מכשפה 1: היא עוד תתחנן שבית ינחת עליה כשנסיים איתה! מכשפה 2: היא לא תבין מה קורה מכשפה 3: עוד ידברו עלינו בכל האתרים. מכשפה 2: מה גם בישראל בידור?? מכשפה 3: אפילו אצל ערן סוויסה מכשפה 1: אולי אפילו בפנאי פלוס כולן: נ-ק-מ-ה נ-ק-מ-ה נ-ק-מ-ה!!! פייגה: הו לא! דבורקה! שרה בת טובים: הבה נתחזק בעבודת השם. פייגה: בואי נגיד תהילים ק'. שרה בת טובים: נמצא עצה.

פֿינפֿטע סצענע: די הייליקע חבֿריה / סצנה 5: החברים הקדושים

פּערסאָנאַזשן: דוואָרקע, טאָטאָ, די סטראַשידלע, דער בלעכמאַן, דער לייב, ראָבן

דמויות: דבורקה, טוטו, דחליל, איש הפח, אריה, עורבים

אָרט: אין וועג / מקום: על הדרך

ייִדיש	לשון־קודש
סטראַשידלע: לאָזט מיך אָפּ! גוואַלד! איר זענט מחלל דעם שבת־קודש אין פֿעלד. עס געהערט צום באַלעבאָס!! ראָב 1: זע אַ קאָפּ פֿול מיט שטרוי. ראָב 2: ווער ביסטו צו זאָגן אַ דעה? ראָב 3: וואָס פֿאַרשטייסטו דעם חילוק צווישן אסור און מותר? סטראַשידלע: כ'וועל דיר געבן אַ משל פֿון אַ זייגער. ראָב 1: משל פֿון אַ זייגער! כאַ! דיגיטאַליש אָדער אַנאַלאָגיש? דוואָרקע: גייט אַוועק! טאָטאָ: אַוועק אַוועק אַוועק! דוואָרקע: לאָזט אונדז אָפּ! עס איז נישט אייער פֿעלד! טאָטאָ: אינטערעסאַנט! דאָ ליגט דער הונט. אַ רגע, אַ ביין האָט איר? דוואָרקע: הכּל בסדר? סטראַשידלע: די רשעים לאָזן מיך נישט אָפּ. דוואָרקע: פֿאַר וואָס? וואָס איז געשען? סטראַשידלע: זיי זענען מחלל דעם שבת און איך בין דער שומר שבת. דוואָרקע: איך וועל דיך באַפֿרייַען. סטראַשידלע: פֿאַרפֿאַלן. עס וועט נישט העלפֿן. דוואָרקע: פֿאַר וואָס? סטראַשידלע: וואָס זאָל איך טאָן אַז כ'האָב	דחליל: תעזבו אותי! הצילו! אתם מחללים את שבת בשדה, זה השטח של האדון!! עורב 1: תראו ראש מלא קש. עורב 2: מי אתה שתביע דעה? עורב 3: מה אתה מבין בין אסור למותר? דחליל: אני אסביר לכם לפי משל השעון. עורב 1: משל השעון! חה! הוא אנלוגי או דיגיטלי? דבורקה: תלכו מפה!! טוטו: תעזבו! תעזבו! תעזבו! דבורקה: תעזבו אותנו! זה לא השדה שלכם טוטו: זהו עצם העניין! פה קבור הכלב. רגע, מה? יש לכם עצם? דבורקה: הכל בסדר? דחליל: הרשעים האלו, הם לא עוזבים אותי. דבורקה: למה? מה קרה? דחליל: הם מחללים את השבת ואני שומר שבת. דבורקה: אוי ויי אני אשחרר אותך. דחליל: אבוד. זה לא יעזור. דבורקה: למה? דחליל: מה אעשה שאין לי שכל? כשאין לי מוח, אין טעם לחיים, אפילו הרשעים לא

נישט קיין שׂכל? אָן שׂכל האָט דאָס לעבן נישט

קיין טעם. אַפֿילו די רשעים האָבן נישט מורא

פֿון מיר. עס העלפֿן נישט קיין ווערטער ווי

הייליק דער שבת איז.

טאָטאָ: דער שבת איז דאָך הייליק.

סטראַשידלע: הלוואי, וואָלט איך באַקומען אַ

ביסל שׂכל, וואָלט מײַן לעבן געווען אַנדערש און

שבת־קודש וואָלט מנצח געווען!

דוואָרקע: אוממעגלעך צו באַקומען שׂכל. אַ

רגע, טאַקע יאָ! קום מיט אונדז צום קונצן־

מאַכער פֿון קונצנלאַנד.

טאָטאָ: יאָ, יאָ צום קונצן־מאַכער פֿון

קונצנלאַנד. סטראַשידלע: צום קונצן־מאַכער

פֿון קונצנלאַנד?

דוואָרקע: ער וועט זיך שוין געבן אַן עצה.

סטראַשידלע: און מיר געבן שׂכל?

דוואָרקע: אַ קונצן־מאַכער קען אַלץ אויפֿטאָן.

<u>ליד: אין וועג אַרײַן</u>

אין וועג אַרײַן, פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,

פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין שטעג אַרײַן.

דעם רעגן־בויגן דאָ נאָכגיין

נאָכגיין x5 געגאַנגען,

זען דעם קונצן־מאַכער.

דוואָרקע: טאָטאָ ווּ ביסטו פֿאַרשווּנדן? קום

אַהער!

סטראַשידלע: די בלעך האָט חיות?

מפחדים ממני.

מילים לא עוזרות להסביר כמה השבת קדושה.

טוטו: אבל ברור שהשבת קדושה

דחליל: הלוואי שהייתי מקבל קצת מוח, ככה

החיים שלי היו שונות,

והשבת הייתה ניצלת!

דבורקה: אי אפשר למצוא מוח.

רגע, בעצם אפשר! בוא איתנו לקוסם מארץ

עוץ.

טוטו: כן כן לקוסם מארץ עוץ.

דחליל: לקוסם מארץ עוץ?

דבורקה: הוא כבר ימצא לך פתרון.

דחליל: והוא יתן לי מוח??

דבורקה הקוסם יכול לעשות הכל!

<u>שיר: בשביל האבנים</u>

עקבי אחר, שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר,

שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר השביל.

עקבי אחר הקשת בענן,

עקבי, עקבי, עקבי, עקבי

הלכנו לראות את הקוסם.

דבורקה: טוטו לאן נעלמת? בוא לכאן!

דחליל: טוטו, הפח יש לו חיות?

טוטו: כן. הוא זז!

טאָטאָ: יאָ. ער רירט זיך! סטראַשידלע: ער קען דאָך נישט רעדן... אפֿשר שושקעסטו עפּעס טאָטאָן? בלעכמאַן: ייִדן, ראַטעוועט! טאָטאָ: וואָס איז געשען? בלעכמאַן: כ'בין געבליבן שטעקן, כ'קען זיך נישט רירן. דוואָרקע: וואָס טוט מען אין אַזאַ פֿאַל? סטראַשידלע: דאָס קען העלפֿן! מע וועט דיך באַשמירן מיט בוימל און וועסט קענען זיך רירן. בלעכמאַן: יישר־כּוח! דוואָרקע: ווי איז עס געשען? בלעכמאַן: זייער פּשוט. דאָס לעבן האָט נישט געהאַט קיין טעם. מײַן באַשערטע האָט מיך אָפּגעלאָזט ווײַל איך האָב נישט קיין טראָפּעלע האַרץ. פֿון דעמאָלט אָן, האָב איך זיך נישט געשמירט, געוויינט און געוויינט און געבליבן שטעקן. דוואָרקע: עס צערײַסט דאָס האַרץ! בלעכמאַן: גענוג גערעדט. וווּהין גייט איר? טאָטאָ: צום קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד. בלעכמאַן: צום גרויסן קונצן־מאַכער? פֿאַר וואָס? סטראַשידלע: איך גיי צו באַקומען אַ טראָפּעלע שׂכל. דער קונצן־מאַכער קען מיר אַרויסהעלפֿן. דוואָרקע: איך און טאָטאָ ווילן בעטן צוריקקומען אַהיים. בלעכמאַן: וואָס מיינסטו? דער קונצן־מאַכער וועט מיר געבן אַ טראָפּעלע האַרץ? דוואָרקע: זיכער אַז ער קען. ער איז דאָך אַ קונצן־מאַכער! בלעכמאַן: שטייג פֿון די געלע שטיינער, געגאַנגען.	דחליל: הוא לא יכול לדבר... אולי תלחש משהו לטוטו? איש הפח: יהודים, הצילו! טוטו: מה קרה? איש הפח: נתקעתי, אני לא מצליח לזוז. דבורקה: אוי מה עושים במקרה כזה? הדחליל: זה יכול לעזור!! נשמן אותך עם שמן ותוכל לזוז. איש הפח: יְישר־כּוחך! דבורקה: איך זה קרה? איש הפח: מאוד פשוט.. לא היה לי טעם בחיים. הארוסה שלי עזבה אותי כי אין לי טיפת לב. ומאז לא שימנתי את עצמי. בכיתי ובכיתי עד שנתקעתי. דבורקה: זה קורע את הלב! איש הפח: דיברנו מספיק. לאן אתם הולכים? טוטו: לקוסם מארץ עוץ. איש הפח: לקוסם הגדול? למה? דחליל: אני הולך כדי לקבל מוח, הקוסם יכול לעזור לי. דבורקה: אני וטוטו הולכים לבקש שיחזיר אותנו הביתה. איש הפח: את חושבת שהקוסם יוכל לתת לי טיפת לב? דבורקה: ברור שהוא יכול. הוא הרי קוסם! איש הפח: אז שביל האבנים הצהובות, הולכים.

ליד: אין וועג אַרײַן

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן, פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן,

פֿון געלע שטיינער זײַן.

אין שטעג אַרײַן

דעם רעגן־בויגן דאָ נאָכגיין,

נאָכגיין x5

געגאַנגען זען דעם קונצן־מאַכער.

דוואָרקע: דו שעמסט זיך נישט? אַזאַ גיבור ווי דו ביסט?

לייב: ניין, איך שרעק זיך פֿון די רשעים.

דוואָרקע: טאָטאָ, גענוג.

טאָטאָ: מיר זענען נישט אין אַ פֿאַרמעסט!

לייב: נאָך אַ מאָל דורכגעפֿאַלן.

דוואָרקע: דורכגעפֿאַלן? ווו? דו ווילסט מנצח זײַן אַ קליין הינטעלע? ביסט דאָך אַזוי גרויס! אַ פּחדן!

לייב: אַפֿילו אַ קליין הינטעלע האָט פֿון מיר נישט קיין מורא, עס שפּירט אַז איך בין אַ פּחדן.

טאָטאָ: ריכטיק.

בלעכמאַן: בעסער זײַן אַ פּחדן ווי אַן אַכזר.

לייב: נישט ריכטיק. כ'וואָלט זיך געפֿירט מלכותדיק מיט קוראַזש און חסד ווי מײַן טאַטע.

בלעכמאַן: ווילסט באַקומען קוראַזש?

לייב: דאָס איז מײַן חלום.

סטראַשידלע: אויב אַזוי, קום מיט אונדז צום קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד. ער וועט צוריקגעבן דעם בלעכמאַן דאָס האַרץ, מיר -

שיר: ארץ עוץ

עקבי אחר, שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר,

שביל האבנים הצהובות.

עקבי אחר השביל,

עקבי אחר הקשת בענן,

עקבי, עקבי, עקבי, עקבי

הלכנו לראות את הקוסם.

דבורקה: איך אתה לא מתבייש! בריון גדול שכמותך!

אריה: לא! אני רגיש לרעשים!

דבורקה: טוטו, די.

טוטו: אנחנו לא בתחרות!

אריה: שוב נכשלתי.

דבורקה: נכשלת היכן?אתה רוצה לנצח כלב קטן? אתה כל כך גדול. פחדן!

אריה: אפילו כלב קטן לא פוחד ממני, הוא מריח שאני מפחד!

טוטו: זה נכון.

איש הפח: עדיף שתפחד, מאשר שתהיה אלים!

אריה: לא נכון. הייתי מתנהג מלכותי ואמיץ ורב חסד כמו אבא שלי.

איש הפח: היית רוצה לקבל אומץ?

אריה: זה החלום שלי..

שׂכל און דוואָרקען - אַהיים. זיכער וועט ער דיר צוריקגעבן דײַן טאַטנס קוראַזש. דוואָרקע: אַ רגע, מיט איין תּנאי. דו זאָלסט נישט זײַן קיין אַכזר. טאָטאָ: דו, זײַ נישט קיין שמאַטע. לייב: כ'זאָג צו, נישט צו זײַן קיין אַכזר. איר האָט דאָך מיר אַזוי געהאָלפֿן. כ'וועל אײַך היטן דעם גאַנצן וועג. כ'זאָג צו. דוואָרקע: מיר האָבן אין דיר צוטרוי. געגאַנגען! <u>ליד: אין וועג אַרײַן</u> אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן, פֿון געלע שטיינער זײַן. אין וועג אַרײַן, אין וועג אַרײַן, פֿון געלע שטיינער זײַן. אין שטעג אַרײַן דעם רעגן־בויגן דאָ נאָכגיין. נאָכגיין x5 ג עגאַנגען זען דעם קונצן־מאַכער.	דחליל: אז בוא איתנו לקוסם מארץ עוץ, הוא ימצא לאיש הפח לב, לדבורקה בית, ולי שכל. הוא בטח יכול לתת לך האומץ של אביך. דבורקה: רגע, בתנאי אחד! אל תהיה אלים. טוטו: אתה, אל תהיה סמרטוט. אריה: אני מבטיח לא אהיה אלים כל כך עזרתם לי, אני אשמור עליכם בדרך. מבטיח. דבורקה: אנחנו מאמינים לך. בואו נלך. <u>שיר: יוצאים לדרך</u> עקבי אחר, שביל האבנים הצהובות. עקבי אחר, שביל האבנים הצהובות. עקבי אחר השביל, עקבי אחר הקשת בענן, עקבי, עקבי, עקבי, הלכנו לראות את הקוסם.

זעקסטע סצענע / סצינה 6

אין מאָנפֿעלד / בשפה הפרג

פּערסאָנאַזשן: דוואָרקע, בלעכמאַן, לייב, סטראַשידלע, שרעטעלע, מכשפֿות

דמויות: דבורקע, נפח, אריה, דחליל, גמד. מכשפות

אָרט: מאָנפֿעלד / מקום:שדה פרג

ייִדיש	לשון־קודש
בלעכמאַן: וואָס איז געשען מיט אײַערע קליידער? שרעטעלע 2: נישטאָ קיין געלט צו קליידן זיך שענער. בלעכמאַן: אוי ווי איז מיר, איך וועל אײַך העלפֿן. סטראַשידלע: אַ גרויסע מצוה, זיך פֿאַרדינדט עולם־הבא. בלעכמאַן: אַ שיינעם דאַנק. דוואָרקע: אַזאַ שיין פֿעלד! רויטע מאָן. <u>ליד: דער לאנגער קרומער וועג</u> אַ זייער לאַנגער קרומער שווערער וועג, און מיר ווייסן נישט וווּהין צו גיין, גאולה איז דער וועגווײַזער - אויף די געלע שטיינער. אַרויסגעגאַנגען אין וועג צו דעם קונצן-מאַכער, צו דעם קונצן-מאַכער. געגאַנגען מכשפֿה 3: עפּעס פֿעלט דאָ. מכשפֿה 2: ריכטיק. וואָס פֿעלט דאָ? מכשפֿה 1: אַזאַ שיין פֿעלד. מכשפֿה 3: דאָס איז די פּראָבלעם. מכשפֿה 2: איך פֿאַרשטיי נישט וואָס מיינט איר? מכשפֿה 3: פֿאַרשטאָפּטער קאָפּ, וואָס פֿאַרשטייסטו נישט?	איש הפח: מה קרה עם הבגדים שלכם? שרעטעלע 2: אין כסף להתלבש יפה יותר. איש הפח: אוי ואבוי, אני אעזור לכם. דחליל: מצוה גדולה, אתה רווחת את עולם הבא. איש הפח: תודה. דבורקה: איזה שדה יפה! פרג אדום. <u>שיר: הדרך ארוכה ומפותלת</u> דרך ארוכה ומפותלת, ולא נדע בדיוק לאן היא מובילה, הגאולה היא מורה הדרך - על האבנים הצהובות. כי יצאנו למסע אל הקוסם אל הקוסם, אל הקוסם. הולכים מכשפה 3: משהו חסר פה. מכשפה 2: נכון, מה חסר פה? מכשפה 1: כזה שדה יפה. מכשפה 3: אני לא מבינה מה הבעיה! מכשפה 2: רגע אני לא מבינה, למה אתן מתכוונות? מכשפה 3: סתומה, מה את לא מבינה?

מכשפֿה 2: אַ רוח אין דײַן קאָפּ אַרײַן.	
מכשפֿה 1: פֿאַרשאָלטענע נשמות.	מכשפה 2: הכל חוזר אלייך.
מכשפֿה 3: וואָס איז דער תּכלית?	מכשפה 1: נשמות מקוללות.
מכשפֿה 1: דוואָרקע איז אַ פֿאַסקודנע מיידל. זי פֿאַרלאָזט זיך אויף אירע חבֿרים. זי ווייסט נישט וואָס איז וווּנדערלאַנד.	מכשפה 3: מה התכלית?
דאָ, זענען אַלע שקלאַפֿן פֿון די מכשפֿות!	מכשפה 1: דבורקה, ילדה מגעילה. היא נשענת על החברים שלה ... אבל היא לא מכירה את ארץ עוץ. כאן, כולם עבדים של המכשפות!
נעבעכדיק קינד, איצט גייסטו שלאָפֿן אַ זיסן שלאָף.	ילדה מסכנה, עכשו את הולכת לישון שינה מתוקה
מכשפֿות 2+3: אַ גוטע נאַכט.	מכשפות 2+3:לילה טוב!
מכשפֿה 1:ווען איר וועט אויפֿשטיין זענט איר מײַנע שקלאַפֿן.	מכשפות 1: כשיתעוררו, יהפכו לעבדים שלי!
מכשפֿה 2: געשמאַק…	מכשפה 2: טעים...
מכשפֿה 3: ניין, שלאָף נישט, כאָלערע, מע דאַרף פֿאַרסמען דאָס פֿעלד.	מכשפה 3: לא, אל תשני, מטומטמת! צריך השדה.
מכשפֿה 1: פֿאַרסמען דאָס פֿעלד!	מכשפה 1: נרעיל את השדה!
אַלע: זאָל זײַן אַ:	כולן: שיהיו..
שטעכעניש	דקירות
ברעכעניש	שברים
רײַסעניש	קרעים
בײַסעניש	עקיצות
טריקעניש	בצורת
פֿאַרטריקעניש	יובש
אויסטריקעניש	חורבה
אײַנטריקעניש	חמסין
דאַרעניש	רוח רעה
פֿאַרדאַרעניש	שידפון
אײַנדאַרעניש	ירקון
שרומפּעניש	הצטמקות
אײַנשרומפּעניש	זיהום
אַלע: די וועלט איז הפֿקר!	כולן: העולם הוא הפקר!

זיבעטע סצענע / סצנה 7

אין טיפֿן שלאָף / בשינה עמוקה

פּערסאָנאַזשן: דוואָרקע, סטראַשידלע, לייב, בלעכמאַן / דמויות: דבורקה. דחליל, אריה, איש הפח

אָרט: מאָנפֿעלד / מקום: שדה הפרג

יידיש	לשון־קודש
דוואָרקע: אַזאַ פֿאַרכאַפּנדיק אָרט....	דבורקה: איזה מקום מהמ.. מ.. מם ....
סטראַשידלע: לייב, גיי נישט אַריַין!	דחליל: אריה, אל תיכנס!
לייב: איך בין איַער באַשיצער. איצט איז די ריכטיקע צײַט!	אריה: אני המגן שלכם ועכשיו הזמן!
בלעכמאַן: דוואָרקע - ניין!	איש הפח: דבורקה - לא!
סטראַשידלע: וואַרט אַ מינוט! גיי נישט אַריַין!	דחליל: חכה רגע! אל תיכנס!
בלעכמאַן: איך מוז.	איש הפח: אני חייב.
סטראַשידלע: פֿאַר וואָס שלאָפֿסטו נישט?	דחליל: למה אתה לא נרדם?
בלעכמאַן: כ'ווייס נישט, אָבער איך קען זי אַרויסשלעפּן מיטן הונט - דער לייב? אַ ספֿק.	איש הפח: לא יודע, אבל אני יכול לסחוב אותה ואת הכלב - את האריה ? ספק.
סטראַשידלע: ווייַל זיי אָטעמען טיף און דו נישט? אויב אַזוי קען איך אויך אַריַין..	דחליל: אתה לא נכנס בגלל שהם נושמים עמוק ואתה לא! זה אומר שגם אני יכול להיכנס..
בלעכמאַן: ביז מע בריט זיך נישט אָפּ, ווייסט מען נישט. קום מיר העלפֿן.	איש הפח: עד שלא נשרפים לא יודעים. בוא לעזר לי.

אַכטע סצענע / סצנה 8

קומט דאַוונען מנחה! / בוא להתפלל מנחה!

פּערסאָנאַזשן: רבי, חסידים, גבִּיר / דמויות: רבי, חסידים,

אָרט: רבינס טיש / מקום: טיש של הרב

ייִדיש	לשון־קודש
רבי: דער לייב און דוואָרקע פֿאַלן אַרײַן אין אַ טיפֿן שלאָף אין פֿעלד. די סטראַשידלע הייבט אויף דוואָרקען אָבער קען נישט אויפֿהייבן דעם לייב.	רבי: האריה ודורותי נופלים לתרדמה עמוקה בשדה. הדחליל מרים את דבורקה ולא מצליח להרים את האריה.
חסידים: און וואָס איז ווײַטער געשען?!	חסידים: ואז מה קרה?!
שרגא: זיי האָבן זיך אויפֿגעוועקט?	שרגא: הם התעוררו?!
שניאור־זלמן: איך בין געשפּאַנט!	שניאור-זלמן: אני ממש במתח!
גבִּיר: גראַדע אינטערעסאַנט!	גביר: דווקא מעניין!
רבי: חסידים! באַלד איז די שקיעה. מע דאַרף דאַוונען מנחה.	רבי: חסידים! עוד מעט השקיעה, צריך להתפלל מנחה
שרגא: מיר ווילן הערן דעם סוף פֿון דער סיפּור־המעשׂה!	שרגא: אבל רבי אנחנו רוצים לשמוע את המשך הסיפור!
רבי: וואָס מיינט איר? זיי דאַרפֿן אונדזערע תּפֿילות! קומט דאַוונען מנחה.	רבי: איך אתם חושבים? הם צריכים את התפילות שלנו! בואו להתפלל מנחה.
<u>ליד: ביז ווי לאַנג קען מען דאַוונען מנחה</u>	<u>שיר: עד מתי אפשר להתפלל מנחה</u>
ביז ווי לאַנג קען מען דאַוונען מנחה?	עד מתי אפשר להתפלל מנחה?
אוי מנחה...	אוי מנחה...
מײַן ייִדעלע געדענק:	יהודי יקר, זכור:
דער טאַטעשי איז זייער נאָענט.	אבאלה הוא קרוב מאוד
דער בורא שטייט און וואַרט,	הבורא עומד ומחכה,
דער טויער איז נאָך נישט פֿאַרשפּאַרט.	עוד לא נעילת השער.
ניין, מײַן קינד!	לא ילדי!
קום דאַוונען מנחה!	בוא להתפלל מנחה.
מײַן ייִדעלע געדענק:	יהודי יקר, זכור:
די צײַט איז שוין זייער ענג,	הזמן קצר

דער בורא שטייט און וואַרט, דער טויער איז נאָך נישט פֿאַרשפּאַרט. ניין מײַן קינד! קום דאַווענען מנחה!	הבורא עומד ומחכה, עוד לא נעילת השער. לא ילדי!! בוא להתפלל מנחה.

נײַנטע סצענע /סצנה 9

הינטער די הרי־החושך / מאחורי הרי החושך

פּערסאָנאַזשן: דבאָרקע, דער בלעכמאַן, די סטראַשידלע, דער לייב, טאָטאָ, דער שומר, די מכשיפֿה, דער קונצן־מאַכער, דער רבי

ייִדיש	לשון־קודש
חלק א' בײַם טויער שומר: ווער זענט איר? וואָס ווילט איר פֿון גרינלאַנד? ווּ איז דאָס גרינע צעטל? אַלע: גרין צעטל? דוואָרקע: ווער גייט רעדן מיט אים? אַלע: נישט איך, נישט איך! לייב: נו שוין, איך גיי. מיר האָבן נישט קיין גרין צעטעלע, מיר זענען נישט קיין היגער. מיר זענען געקומען קיין גרינלאַנד צו טרעפֿן זיך מיטן קונצן־מאַכער. שומר: צוליב וואָס? לייב: ער דאַרף אונדז אויסלייזן. שומר: דאָ, גייט מען אַרײַן נאָר מיטן גרינעם צעטל. סטראַשידלע: לאָמיר אים זאָגן אַז מיר זענען משפחה מיטן קונצן־מאַכער. בלעכמאַן: נישט יושרדיק צו זאָגן אַ ליגן. לייב: נו שוין, גענוג. לאָזט מיך פּרוּוון מיט מײַן וועג. דוואָרקע: נישט נאָכגעבן ביז מיר קומען צוריק אַהיים. לאָמיר פּרוּוון. לייב: מיר רירן זיך נישט פֿון דאַנען ביז מיר וועלן זיך טרעפֿן מיט דעם קונצן־מאַכער! סטראַשידלע: נאַראָנים, מיר זענען דאָך וואַקסינירט 4 מאָל! שומר: 4 מאָל???	חלק א' בשער שומר: מי אתם מה אתם רוצים מעיר הברקת? היכן התו הירוק? כולם: תו ירוק? דבורקה : מי הולך לדבר איתו? כולם: לא אני, לא אני! אריה: נו שוין, אני הולך. אין לנו תו ירוק, אנחנו לא מכאן. באנו לעיר הברקת כדי לפגוש את הקוסם. שומר: בשביל מה? אריה: הוא צריך לגאול אותנו. שומר: הכניסה רק בהצגת תו ירוק. דחליל: נגיד לו שאנחנו משפחה גרעינית של הקוסם. איש הפח: לא זה לא בסדר לשקר. אריה: מספיק. תנו לי לנסות בדרך שלי. דבורקה: לא לוותר עד שנחזור הביתה. ננסה. אריה: אנחנו לא זזים מפה עד שנפגוש את הקוסם! דחליל: טיפשים, אנחנו כבר מחוסנים 4 פעמים!. שומר:4 פעמים??? דחליל: כן! אפילו חמש!

סטראַשידלע: יאָ! און אַפֿילו פֿינף!
שומר: ווי פֿינף?
לייב: און עס טוט נישט ווײ...
בלעכמאַן: ריכטיק. עס טוט נישט ווײ.
שומר: נישטאָ אַזאַ זאַך פֿינף מאָל.
דוואָרקע: שומר, מאַך אונדז אַ טובֿה. אַ שנעלער קאָנטראָל? מיר מוזן אַרײַן.
שומר: נו, שוין. גייט אַרײַן, אָבער מיט איין תּנאי מע מוז טראָגן גרינעברילן און נישט אַראָפּנעמען.

חלק ב' אַ גרינע וועלט

טאָטאָ: אָבער איך קען נישט אָטעמען מיט די ברילן!
דוואָרקע: וואָס איז דאָס? אַ גרינע וועלט?
טוטו: די גאַנצע וועלט גראָז!
סטראַשידלע: אַלץ גלאַנצט און ריין אַזוי ווי דו בלעכמאַן.
דוואָרקע: וואָס געשעט דאָ? ווּ איז גרינלאַנד פֿאַרשווּנדן? אונדז אָפּגענאַרט.
סטראַשידלע: אַ מאָדנע וועלט. מיר דאַרפֿן זיך היטן.
דוואָרקע: דער רבי האָט געזאָגט: נישטאָ קיין ייִאוש כּלל.
לייב: נישט מורא האָבן!
באַלעבאָסטע: שלום־עליכם. ווער זענט איר? די פֿרישע באַדינערס?
דוואָרקע: ניין! וואָס עפּעס!
אַלע: מיר זוכן דעם קונצן־מאַכער.
באַלעבאָסטע: דעם קונצן־מאַכער? כאַ, כאַ, כאַ. באַשטימט אַ שעה?
סטראַשידלע: יאָ, זיכער אָנלײַן.
באַלעבאָסטע: חכם בלילה. נישטאָ וואָס צו זוכן דאָ.

שומר: איך חמש?
אריה: ולא כאב…
פח: נכון. זה לא כואב.
שומר: אבל אין חמש פעמים.
דבורקה: שומר, בבקשה, אתה יכול לעשות לנו בדיקה מהירה? אנחנו חייבים להיכנס.
שומר: טוב, בסדר. תכנסו בתנאי אחד- חייבים להרכיב משקפיים ירוקים ובשום אופן לא להוריד אותם!

חלק ב' עולם ירוק

טוטו: אבל אני לא יכול לנשום עם המשקפיים האלה!
דבורקה: מה זה? עולם ירוק?
טוטו: כל העולם דשא!
דחליל: הכל פה מבריק ומנצנץ, כמוך איש הפח
דבורקה: מה קורה פה? היכן הארץ הירוקה נעלמה? רימו אותנו.
הדחליל: עולם מוזר. אנחנו צריכים להיזהר.
דבורקה: הרבי אמר: אין ייאוש כלל.
האריה: בלי פחד!
סוכנת בית: שלום שלום. אתם המשרתים החדשים?
דבורקה: לא! מה פתאום!
כולם: אנחנו מחפשים את הקוסם.
סוכנת בית: את הקוסם? קבעתם שעה?
דחליל: כן. זימון אונליין.
סוכנת בית: חכם בלילה. אין לכם מה לחפש פה.
טוטו: דשא!
דבורקה: טוטו! חזור!

טאָטאָ: גראָז!!	סוכנת בית: לכי לך עם הכלב שלך, את
דוואָרקע: טאָטאָ! קום אַהער!	בארמון, לא בגינה!
באַלעבאָסטע: גיי דיר מיט דײַן הונט. דו ביסט	
אין אַ פּאַלאַץ, נישט אין אַ גאָרטן!	
<u>ליד: טאָטאָ</u>	<u>שיר: טוטו</u>
טאָטאָ טאָטאָ טאָטאָ וואָס לויפֿסטו?	טוטו מה אתה רץ?
אַ רגע - גיב אַ טראַכט!	רגע - תחשוב!
מיר זענען אין קונצנלאַנד	אנחנו בארץ עוץ
מיר זענען אַ פֿאַרבאַנד.	אנחנו מאוחדים.
טאָטאָ טאָטאָ טאָטאָ וואָס לויפֿסטו?	טוטו מה אתה רץ?
דער קונצן־מאַכער - אַ רגע, גיב אַ וואַרט!	קוסם, חכה רגע חשוב!
אַ שיינע פֿײַנע שטאָט דאָס גרינלאַנד	עיר יפה ונחמדה עיר הברקת
נישטאָ בעסער ווי דאָס גרין - לאַנד	אין יותר טוב מעיר הברקת.
לאַ לאַ לאַ לאַ לאַ לאַ לאַנד.	לה, לה, לה, הארץ
געגאַנגען אין וועג לאַנג לאַנג לאַנג.	הלכנו דרך ארוכה.
יאָ יאָ יאָ יאָ יאָ.	כן כן כן כן כן.
מיר קומען מיט אַ גרויס גוט געדאַנק.	אנחנו באים עם רעיון גדול
די ברכה	הברכה
איז שוין אין דער האַנט,	כבר בידיים שלנו,
איז שוין אין דער האַנט,	כבר בידיים שלנו,
אײַ אײַ אײַ אײַ.	איי, איי, איי.
איז שוין אין דער האַנט.	כבר בידיים שלנו.
באַלעבאָסטע: נו, שנעל!	סוכנת: נו מהר!
דוואָרקע: טאָטאָ! ווּ ביסטו?	דבורקה: טוטו! היכן אתה?
באַלעבאָסטע: ווער זענט איר? וואָס ווילט איר?	סוכנת: מי אתם? מה אתם רוצים?
אַלע: מיר קומען זיך טרעפֿן מיטן קונצן־מאַכער.	כולם: באנו לפגוש את הקוסם.
משרת: ווער זענט איר?	סוכנת: מי אתם?
דוואָרקע: איך גיי נישט אַהיים אָן מײַן טאָטאָ!	דבורקה: אני לא חוזרת הביתה בלי טוטו!
משרת: נישטאָ קיין טרעפֿונג מיט משפּחה	סוכנת: אין פגישה עם משפחת טוטו.

טאָטאָ.	
בלעכמאַן: רחמנות. מיר האָבן געמאַכט אַ לאַנגן וועג. דו פֿאַרשטייסט? מיר אַלע צוזאַמען האָבן זייער געהאָרעוועט צו אָנקומען אַהער.	איש הפח: רחמנות, עברנו דרך ארוכה. אתה מבין? כולנו יחד עמלנו מאוד כדי להגיע לכאן.
משרת: זיכער פֿאַרשטיי איך.	משרת: ברור שאני מכיר.
בלעכמאַן: נאָר דער קונצן־מאַכער קען מיר העלפֿן.	איש הפח:ורק הקוסם יכול לעזור לי.
משרת: נו שוין. גייט מיך נאָך. לאָמיר זען וואָס קען מען טאָן.	משרת: בואו אחרי נראה מה אפשר לעשות.
חלק ג' בקודש פנימה	חלק ג 'בקודש פנימה
<u>ליד- דער קונצן־מאַכער</u>	<u>שיר - הקוסם</u>
איך בין אין גרינלאַנד,	הולך בעיר הברקת,
אַלע קוקן אויף מיר.	כולם מסתכלים עלי.
כ'בין דער קלוגסטער מער פֿון איר -	אני הכי חכם מכולם -
אַלע צרות - כ׳לייז אַליין.	אני פותר - את כל הצרות.
פֿון גרויס ביז קליין	מגדול עד קטן
קומען צו מיר.	כולם באים אלי.
מיך האַלט מען גרויס	תופסים ממני אדם גבוה
און איך נאָר, איך בלויז!	ורק אני, רק אני קיים!
וואָס איז דאָס?	מה זה?
וואָס איז אין מיר דאָ?	מה יש בי?
פלוצעם פֿאַרשטיי,	פתאום אני מבין,
דאָס בין איך.	שזה אני.
אויפֿן שפּיגל גיב אַ קוק -	נותן מבט במראה -
דער שענסטער, בעסטער בחור אין גרינלאַנד.	הבחור הכי יפה, הכי טוב בעיר הברקת.
גוואַלד, אַ גוזמא געמאַכט	הצילו, הגזמתי
דער שענסטער בחור אויף דער וועלט.	הבחור הכי יפה בכל העולם.
אַ כּפּרה אויף מיר,	כפרה עלי,
אויסגעצייכנט גוט	(אני) פשוט מצויין
אַ כּפּרה אויף מיר,	כפרה עלי,

אויסגעצייכנט	פשוט מצוין
אַ קאַוואַליר, אַ גאון, אַ תּלמיד־חכם די חשובסטע זאַך זײַן צניעות... דוואָרקע: טאָטאָ... משרת: צום קונצן־מאַכער גייט מען אַרײַן יעדער איינער באַזונדער. לייב: איך בין דער ערשטער. קונצן־מאַכער: ווער ביסטו און וואָס ווילסטו פֿון אַ קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד? לייב: במחילה, אָדון הקונצן־מאַכער, עס פֿעלט מיר קוראַזש. איך בין אַ פּחדן, געמאַכט אַ לאַנגן וועג צו בעטן אַ סגולה אויף קוראַזש. קונצן־מאַכער: קוראַזש, נאָר אויב מע וועט אומברענגען די מכשפות. לייב: טאַקע אַזוי וועל איך מאַכן , אָדון הקונצן־מאַכער. ק.צ.: ווער ביסטו און וואָס ווילסטו פֿון אַ קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד? בלעכמאַן: במחילה, אָדון הקונצן־מאַכער, עס פֿעלט מיר אַ האַרץ. איך פֿיל גאָרנישט, געמאַכט אַ לאַנגן וועג צו בעטן אַ סגולה אויף געפֿיל. קונצן־מאַכער: אַ האַרץ, איך וועל דיר געבן אַ האַרץ, נאָר אויב מע וועט אומברענגען די מכשיפֿות. בלעכמאַן: ווי איר זאָגט. קונצן־מאַכער: ווער ביסטו און וואָס ווילסטו פֿון אַ קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד? סטראַשידלע: במחילה, אָדון הקונצן־מאַכער, עס פֿעלט מיר אַ ביסל שׂכל. איך ווייס אַפֿילו נישט וויפֿל איז 1 און 1, געמאַכט אַ לאַנגן וועג צו בעטן אַ סגולה אויף שׂכל.	חתיך, חכם, ותלמיד חכם הדבר הכי חשוב הצניעות... דבורקה: טוטו... משרת: לקוסם נכנסים כל אחד בנפרד. אריה: אני אהיה ראשון. קוסם: מי אתה ומה אתה רוצה מהקוסם הנורא מארץ עוץ אריה: במחילה מאדוני הקוסם, חסר לי אומץ. אני אריה פחדן, עשיתי דרך ארוכה לבקש סגולה לאומץ. קוסם: אני אתן לך אומץ, אם יחסלו את המכשפה הרעה. אריה: כך אעשה, אדוני הקוסם. מכשף: מי אתה ומה אתה רוצה מהקוסם הנורא מארץ עוץ? איש הפח: במחילה אדוני, חסר לי לב. אני לא מרגיש כלום. עשיתי דרך ארוכה כדי לבקש סגולה לרגש. קוסם: לב. אני אתן לך לב, אם תעצור את המכשפה הרעה. איש הפח: כך אעשה. קוסם: מי אתה ומה אתה רוצה מהקוסם הנורא מארץ עוץ? דחליל: במחילה מאדוני הקוסם, חסר לי שכל. אני מופקד על שמירת השבת ואיני יכול לשמור עליה בלי שכל.

קונצן־מאַכער: שׂכל, נאָר אויב מע וועט אומברענגען די מכשיפֿות.
סטראַשידלע: ווי איר הייסט צו טאָן אָדון הקונצן־מאַכער.
קונצן־מאַכער: ווער ביסטו און וואָס ווילסטו פֿון אַ קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד?
דוואָרקע: במחילה, אָדון הקונצן־מאַכער. געמאַכט אַ לאַנגן וועג צו בעטן אַ סגולה אַהיימצוגיין. איך בענק אַהיים.
טאָטאָ: און איך מיט דוואָרקען צוזאמען.
קונצן־מאַכער: צוריק אַהיים? נאָר אויב מע וועט אומברענגען די מכשיפֿות.
טאָטאָ: און אויך אַ ביין
דוואָרקע: שוין פטור געוואָרן פֿון זיי!
קונצן־מאַכער: נאָך אַ ניסיון און דען ,קום צוריק.
טאָטאָ: אויך איך, קום צוריק.

חלק ד די גאולה

<u>ליד: מיר נישט לאָזן</u>

מיר וועלן נישט דאָ לאָזן – מכשפֿה !
ניין – און צען מאָל, ניין
צען מאָל ניין ניין ניין
און טאָמער קומען
די רוצחים
וועלן מיר זיי צעברעכן אַ ביין.
דוואָרקע- דאָס מיידל
ברענג די ישועה!
ניין און צען מאָל ניין
צען מאָל ניין ניין ניין!
די מכשפֿה צו דער תּליה
גיין צוריק צוריק אַהיים!
דוואָרקע: ווי אַזוי וועט מען זיי כאַפּן? זיי זענען דאָך מכשפֿות?

קוסם: אני אתן לך שכל אם תעצור את המכשפה הרעה.
דחליל: איך שאתה אומר לעשות, אדוני הקוסם.

קוסם: מי את ומה את רוצה מהקוסם הנורא מארץ עוץ?
דבורקה: במחילה אדון הקוסם. עשיתי דרך ארוכה כדי לבקש סגולה לחזור הביתה. אני מתגעגעת הביתה..
טוטו: ואני גם עם דבורקה ביחד.
קוסם: אני אתן לך לחזור הביתה אם תחסלו את המכשפה הרעה.
טוטו: וגם עצם.
דבורקה: אבל כבר הרגתי אותם!
קוסם: עוד ניסיון. ואז חזרי.
טוטו: גם אני אחזור.

חלק ד הגאולה

<u>שיר: לא נאפשר</u>

אנחנו לא ניתן לזה לקרות כאן מכשפה!
לא- עשר פעמים לא
לא לא לא
ואם יבואו
הרוצחים
אנחנו נשבור להם את העצמות
דוורקה הילדה
תביא את הישועה!
לא- ועשר פעמים לא
לא לא לא.

סטראַשידלע: מיט שׂכל. מיט שׂכל קען מען דערגיין צו יעדער זאַך. לייב: ריכטיק. קוראַזש. אַ סבענק און גענוג. איך פֿון דער רעכטער זײַט און איר.. בלעכמאַן: אויסגעצייכנט! און מיט דײַן כּוח ברעכן דעם טויער. סטראַשידלע: און איך וועל אײַנרעדן דעם שומר. טאָטאָ: איך וועל אײַנרעדן דעם שומר. וואָס מיינט איר? פֿאַר וואָס בין איך דאָ? דוואָרקע: ביידע וועט איר אײַנרעדן דעם שומר. אָבער ווי כאַפּט מען די מכשפֿות? טאָטאָ: איך וועל זײַן דער העלד. אַ נײַער הונט איז דאָ אין שלאָס. מכשפֿות האָבן ליב הינט. און מיך איבער אַלע. אַלע וועלן קומען מיך זען. סטראַשידלע: אויסגעצייכנט. דערווײַל וועלן איך און דוואָרקע כאַפּן די מכשפֿות און זיי פֿאַרשפּאַרן אין תּפֿיסה. טאָטאָ: ניין, ניין און ניין. איך גיי נישט אָן דוואָרקען. נעם מיט דעם לייב מיט דיר. לייב: זיכער. איך קום מיט אײַך. קוראַזש? דאָס בין איך! טאָטאָ: געגאַנגען. געשמעקט דאָס פֿעלד. נישטאָ קיין צרות. שומר: אַזאַ פֿײַן הינטעלע. קום צו מיר. איך האָב תּמיד געחלומעט מיט אַ הונט. טאָטאָ: איך בין דער נײַער הונט פֿון די מכשיפֿות. שומר: אַלע הערט זיך צו, אַלע הערט זיך צו! דער נײַער הונט פֿון די מכשפֿות. מען מוז אים צוגרייטן ביז ער וועט מוכן ומזומן זײַן צו שטיין פֿאַר די מכשפֿות. שנעל, שנעל. לייב: חבֿרים, בלײַבט דאָ הינטער מיר. וועל איך זיי אַרויספֿירן פֿון דאַנען.	המכשפה לתליה ללכת בחזרה, בחזרה הביתה! דבורקה: איך נתפוס אותם? הם המכשפות. מכשפות? דחליל: עם שכל. עם שכל נגיע לכל דבר. אריה: נכון! קצת אומץ! מכה וזהו. אני מימין ואתם.... איש הפח: מצוין. עם הכוח שלך לפרוץ את השער הזה. דחליל: אני אסיח את דעתו של השומר! טוטו: אני אסיח את דעתו של השומר! למה אתם חושבים שאני פה? דבורקה: שניכם תסיחו את דעת השומר. אבל איך עוצרים את המכשפות? טוטו: אני אהיה הגיבור. כלב חדש בטירה. מכשפות אוהבות כלבים , ואותי מעל כולם... וכולם יבואו לראות אותי. דחליל: מעולה. בינתיים, אני ודבורקה נתפוס את המכשפות ונכניס אותה לכלא. טוטו: לא לא. אני לא הולך בלי דבורקה. תיקח איתך את האריה. אריה: בטח. אני אבוא איתך. אומץ - זה אני! טוטו: השדה פנוי. הרחתי ואין צרות. השומר: איזה כלבלב חמוד! בוא אלי! תמיד חלמתי על כלב. טוטו: אני הכלב החדש של המכשפה. שומר: כולם להקשיב כולם להקשיב. הנה הכלב

סטראַשידלע: אַלע זײַט גרייט מיט די קייטן! חלק ה מכשפֿה 1: ווער איז אַרײַנגעקראָכן אין מײַן צימער? מכשפֿה 2: דער לייב - דער פּחדן, דער פֿרײַנד פֿונעם פֿאַסקודנעם מיידל! מכשפֿה 3: וואָס וועט ווערן אַ זשאַבע אי אַ ראָפּוכע? לייב: הוד ותפֿארת, איר זענט דאָך די אימהדיקסטע מכשפֿות אויף דער גאַנצער וועלט. איך גיב זיך אונטער, איך בעט אײַך, האָט אויף מיר רחמנות. מכשפֿה 1: דײַן פּחדנות איז דיר בײַגעקומען, מכשפֿה 2: ס'איז נישטאָ אויף דער וועלט אַזאַ זאַך ווי "חברים". פֿיר אונדז צו דעם מיידל! מכשפֿה 1 2 3: לאָזט אונדז אָפּ! לאָזט אונדז אָפּ! פֿאַסקודנע! מכשפֿה 3: גאָט איז מיט אײַך! איר מיינט אַז איר קענט אונדז אָפּשטעלן מיט קייטן? מכשפֿה 1 2 3: קייטן אויפֿן מיידל! שׂרה בת־טובֿים: אוי וויי איז מיר! פֿייגע: נישט־גוטע, קליפּות, גאָט וועט אײַך אָפּצאָלן! מכשפֿה 3: אָנברעכן די ביינער! מכשפֿה 1: איר וועט אָפּצאָלן. כאַפּט זיי! מכשפֿה 2: אָפּקומען וועט זי מיט בלוט! און דו לייב, פֿון דיר וועט מען צוגרייטן אַ וועטשערע! מכשפֿה 1: דער מלאך־המוות זאָל זיך אין דיר פֿאַרליבן! דוואָרקע: ווידער אַ מאָל האָב איך אַוועקגעלייגט אַ מכשפֿה. דאָס איז אַ שרעק.	החדש של המכשפות. צריך לקלח אותו ולהכין אותו עד שיהיה מוכן לעמוד מול המכשפות, מהר מהר!! אריה: חברים, היא כאן. תישארו מאחורי. אני אוציא את המכשפה מכאן. דחליל: כולם מוכנים עם האזיקים! חלק ה מכשפה 1: מי התגנב לחדר שלי? מכשפה 2: האריה הפחדן, החבר של הילדה הגועלית! מכשפה 3: שתהפוך אותך לצפרדע או לקרפד? אריה: הוד מכשפותך, אתן הרי המכשפות הכי מפחידות ביותר בעולם. אני נכנע לך, בבקשה חוסי על חיי. מכשפה 1: הפחדנות שלך הכריעה אותך. מכשפה 2: אין דבר כזה "חברים". תוביל אותנו אל הילדה. מכשפה 1 2 3: תשחררו אותי. תעזבו אותנו!, מגעילה! מכשפה 3: מה יש לכם? נראה לכם שבעזרת אזיקים אתם יכולים לעצור אותנו?

טאָטאָ: לאָמיר גיין צום קונצן־מאַכער און זאָל
שוין נעמען אַ סוף.
<u>ניצחון־ליד</u>
מכשפֿה איז נישטאָ- ייִשר־כּוח
שוין אַ פֿרײַע וועלט- ייִשר־כּוח,
אַ גרויסע הצלחה- ייִשר־כּוח
ייִשר־כּוח , ייִשר־כּוח.
לאַ ....
יאָ יאָ יאָ ....
געקומען, געזען, מצליח געווען צוזאָמען דאָ
יאָ יאָ יאָ -
גיסן און שמייכלען, טאַנצן און פֿרייען
מכשפֿה נישטאָ.

דאָס קונצנלאַנד פֿרײַ אויף תּמיד.
דאָס קונצנלאַנד פֿרײַ אויף תּמיד,
דער וועג אַהיים איז גלײַך
אויף תּמיד.

מכשפֿה איז נישטאָ- ייִשר־כּוח
שוין אַ פֿרײַע וועלט- ייִשר־כּוח,
אַ גרויסע הצלחה- ייִשר־כּוח
ייִשר־כּוח , ייִשר־כּוח.

מכשפה 1 2 3: אזיקים על הילדה!
שרה בת טובים: אוי לא!
פייגה: מכשפות רעות –
ה' ישלם לך!
מכשפה 3: לשבר את העצמות.
מכשפה 1: אתן תשלמו על כך. תתפסו אותן!
מכשפה 2: יושג בדם!
ואתה, אריה פחדן - תהפוך לארוחת הערב שלי!

מכשפה 1: שמלאך המוות יתאהב בך.

דבורקה: שוב! הרגתי עוד מכשפה.זה נורא ואיום!
טוטו: בואו נלך לקוסם ושזה יקח סוף.

<u>שיר הניצחון</u>
המכשפה איננה- יישר כוח
העולם חופשי- יישר כוח,
הצלחה גדולה- יישר כוח
יישר כוח, יישר כוח.
לה ...
כן כן כן ...
הגענו, ראינו, הצלחנו ביחד כאן
כן כן כן -
לשפוך ולחייך, לרקוד ולשמוח,
המכשפה איננה

ארץ עוץ חופשיה לעולם,
ארץ עוץ חופשיה לעולם,
הדרך הביתה ישרה
לתמיד.

המכשפה איננה- יישר כוח

	העולם חופשי- יישר כוח, הצלחה גדולה- יישר כוח יישר כוח, יישר כוח.

צענטע סצענע / סצנה 10

בקודש פנימה

פּערסאָנאַזשן: דבאָרקע, דער בלעכמאַן, די סטראַשידלע, דער לייב, טאָטאָ, דער שומר, די מכשיפֿה, דער קונצן־מאַכער, דער רבי

אָרט: אין קונצן־מאַכערס צימער בקודש פנימה

מקום: בחדר של הקוסם.

ייִדיש	לשון־הקודש
דוואָרקע: אָדון הקונצן־מאַכער, מיר האָבן געטאָן אונדזערס און איצט טוט אײַערס. קונצן־מאַכער: ס'איז געבליבן נאָר צו כאַפּן די מכשפֿות. אַלע: דו ביסט דער קונצן־מאַכער פֿון קונצנלאַנד? קונצן־מאַכער: יאָ... איך ווייס, אַנטוישט, מיך צו זען אַזוי.... דוואָרקע: ס'גייט אונדז נישט אָן, אַ וואָרט איז אַ וואָרט! קונצן־מאַכער: אַלצדינג וועל איך אײַך געבן, נאָר אויב.. דוואָרקע: ניין! דו ביסט אַ ליגנער. דײַן שלאָס איז אַן ערי־מקלט פֿאַר די מכשפֿות, דו נאַרסט מענטשן אָפּ אַז די שטאָט איז גרין, דו ביסט אַ גראָבער אָפּנאַרער! קונצן־מאַכער: ריכטיק... איך האָב מורא מענטשן זאָלן מיך אַנטפּלעקן. פֿאַרשטייסט מיך? איך האָב נישט וווּהין צו גיין. אָבער איר האָט אַלצדינג! דער לייב איז בײַגעקומען זײַן פּחד. דער בלעכמאַן איז האַרציק, די סטראַשידלע האָט פּלאַנירט פּלענער. און דו, דוואָרקע האָסט דערגרייכט די אמתע היים - דײַנע פֿרײַנד און אַ לאַנד וואָס איז דיר דאַנקבאַר.	דבורקה: אדון קוסם! עשינו את שלנו, ועכשיו תעשה את שלך! הקוסם: נשאר רק שתלכדו את המכשפות.. כולם: אתה הקוסם מארץ עוץ? קוסם: כן.. אני יודע . אכזבה , לראות אותי ככה.. דבורקה: לא אכפת לנו, מילה זאת מילה! קוסם: אני אתן לכם הכל, אם רק.. דבורקה: לא! אתה שקרן. הטירה היא ערי מקלט למכשפות, אתה גורם לכולם לחשוב שהעיר ירוקה, אתה פשוט שקרן גס! קוסם: נכון .. אני פשוט פוחד שיגלו אותי. את מבינה אותי? אין לי לאן ללכת. אבל לכם יש הכל כבר. האריה התגבר על הפחד שלו בכל זמן. איש הפח נהיה רגיש ואכפתי, והדחליל הגה תכניות פעולה.. ואת, דבורקה, השגת את הבית האמיתי - החברים שלך שלהם עזרת וארץ שלמה שמודה לך! איש הפח: ועדיין. תקיים את המילים שלך! קוסם: נו שוין. אריה - גש הלום. קוסם: זה יתן לך אומץ. איש הפח, גש הלום.

בלעכמאן- ווי ס'זאָל נישט זײַן, זײַ מקיים דײַנע רייד! קונצן־מאַכער: נו שוין, לייב, טאָ, קום זשע אַהער. קונצן־מאַכער: דאָס וועט דיר געבן קוראַזש, בלעכמאַן, קום אַהער. קונצן־מאַכער: אָט איז דײַן האַרץ. סטראַשידלע, קום אַהער.דו וועסט אָנפֿירן מיטן קונצנלאַנד. דוואָרקע: און איך? שׂרה בת־טובֿים: כ'האָב פֿאַרגעסן, וואָס דאַרפֿסטו? דוואָרקע: אַהיים, צוריק אַהיים. קונצן־מאַכער: ווילסט נישט בלײַבן מיט אונדז? דוואָרקע: איך האָב אײַך אַלעמען ליב, אָבער מײַן האַרץ ציט אַהיים. שׂרה בת־טובֿים: זייער פּשוט. דו דאַרפֿסט נאָר קלאַפּן מיט די אָפּצאַסן, דאָס זענען כּישוף־שיך! קלאַפּ אָן דרײַ מאָל און זאָג: ס'איז נישטאָ אויף דער וועלט בעסערס ווי אין דער היים. פֿייגע: טו אַזוי - קלאַפּ אָן דרײַ מאָל אויף דער ערד. דוואָרקע: ס'איז נישטאָ אויף דער וועלט בעסערס ווי אין דער היים ס'איז נישטאָ אויף דער וועלט בעסערס ווי אין דער היים. ס'איז נישטאָ אויף דער וועלט בעסערס ווי אין דער היים...	הנה הלב שלך. דחליל, גש הלום. אתה תנהיג את ארץ עוץ! דבורקה: ואני? שרה בת טובים: שכחתי, מה את צריכה? דבורקה: אני רוצה לחזור הביתה. קוסם: לא תרצי להישאר איתנו? דבורקה: אני אוהבת אתכם, אבל הלב שלי מושך לבית. שרה בת טובים: זה פשוט מאוד! את צריכה לנקוש בעקבים. אלה נעלי קסם! הקישי שלוש פעמים ואמרי: אין מקום כמו הבית. פייגה: תדפקי 3 פעמים על האדמה. דבורקה: אין מקום כמו הבית, אין מקום כמו הבית אין מקום כמו הבית....

עפּילאָג / סצנה סופית

פּערסאָנאַזשן: אַלע / דמויות: כולן

אָרט: רבינס טיש / מקום: הטיש של הרבי

ייִדיש	לשון הקודש
רבי: דוואָרקע קומט צוריק אַהיים. זי האָט געלערנט אַז די שטוב איז בײַ זיך, זי איז תּמיד געווען בײַ זיך.	רבי: בסוף דבורקה שבה הביתה. היא למדה שהבית בעצם בתוכה, הוא היה איתה תמיד!
גבֿיר: וואָס איז געשען מיט די חבֿרים?	גביר: מה קרה עם החברים?
רבי: אויך זיי האָבן געפֿונען זייער היים.	רבי: גם החברים שלה גילו את הבית שלהם..
ש.ז.: ווי שיין. דוואָרקע איז צוריק אַהיים.! ...און אפֿשר זענען די תּורה און מײַן היים בײַ מיר..?	שניאור זלמן: כמה טוב שדוורקע שבה הביתה! ואולי הבית יחד עם התורה נמצאים בתוכי...?
זושיע: אַזאַ מעשׂה! איצט פֿאַרשטיי איך וואָס איז מיט מיר געשען! אליה, הכּל בסדר?	זושא: וואו איזה סיפור! זה גרם לי להבין כמה דברים לגבי עצמי... אליה, אתה בסדר?
אליה: יאָ, יאָ, די מעשׂה האָט מיך זייער פֿאַרכאַפּט. חבֿרשאַפֿט האָט זיי געראַטעוועט.	אליה: כן, כן, הסיפור פשוט נורא ריגש אותי. האחווה והחברות הצילו אותם.
זושיע: אויב אַזוי מאַכן מיר אַ חבֿרותא? איך בין גרייט.	זושא: אם כך, תעשה איתי חברותא? אני מוכן.
אליה: ווייסטו וואָס? כ'וועל זיך שטאַרק פֿרײַען.	אליה: יודע מה? אשמח מאוד.
אַריה־לייב: און איך? וואָס האָב איך געהערט? נישטאָ קיין ייִאוש כּלל, אויף דער גאַנצער וועלט.	אריה־לייב: ומה אני למדתי? אין ייאוש בעולם כלל!!
רבי: דו פֿאַרשטייסט מײַן פֿרײַנד? ווּ זענען אונדזערע מעבל.	רבי: אתה מבין ידידי? היכן הרהיטים שלנו?
גבֿיר: מײַנע מעבל?	גביר: הרהיטים???
רבי: פּנימיות און חצוניות זענען היינו הך. דאָ ליגן אונדזערע מעבל.	רבי: פנימיות וחיצוניות הם היינו הך. כאן נמצאים הרהיטים שלנו.
גביר: דאָ?	גביר: כאן?
רבי: טאַקע אַזוי. נישטאָ דאָ קיין מעבל. דער הייליקער ר׳ זושיע אַניפּאָליער איז כּל־ימיו געווען אַן אבֿיון, געקליבן נדבֿות, און אויפֿגעטאָן מער ווי אַלע.	רבי: בדיוק כך. אין כאן רהיטים. כך נהג הרבי הקדוש ר' זושא מאניפולי כל ימיו אביון, היה מקבץ נדבות ועלה מעל כולם.

גבֿיר: אַזאַ גרויסער זכות צו זײַן בײַם רבינס טיש.	גביר: זכות גדולה להיות בטיש של הרבי.
אַלע: לחיים	
	כולם: לחיים!
<u>ליד – לחיים</u>	
	<u>שיר - לחיים</u>
לאָמיר אַלע לוסטיק זײַן,	
לאָמיר אַלע פֿריילעך זײַן,	הבה כולם נהיה עליזים,
לאָמיר טרינקען לחיים!	הבה כולם נהיה שמחים,
עס זאָל שוין צרות מער נישט זײַן -	הבה נשתה לחיים!
לחיים פֿאַר אַ לעבן אַ נײַעם.	לא יהיו יותר צרות -
.	לחיים, לחיי חיים חדשים.
אוי ס'איז גוט!	
בעסער זײַן קען נישט.	אוי, זה טוב!
טרינקען אַ כוסע,	טוב מזה לא יכול להיות
טאַקע אַ גרויסע	נשתה כוס,
ס'וואַרעמט אויס דאָס בלוט.	דווקא כוס גדולה
	זה מחמם את הדם.
אוי ס'איז פֿײַן!	
בעסער קען דאָך נישט זײַן.	אוי זה טוב!
לחיים אַלע, זײַט ממלא,	טוב יותר לא יכול להיות.
זינגט זשע הויך אויף אַ קול.	לחיים כולם, תתמלאו,
	שירו בקול רם.